

[Polèmiques](#). Resulta tan [ingenu](#) —i a voltes estúpid— creure que ens estem agenollant davant de l'integrisme catòlic o islàmic, com acceptar l'existència de casualitat en la censura d'una [òpera](#) de Mozart en què es decapita a Mahoma i a uns altres déus mundialment famosos. A estes altures de l'extermini —de la raó, si més no—, res no és casual; queda ja constatat que l'efecte boomerang és un efecte buscat premeditadament per una bona part dels poderosos de la Terra amb uns objectius econòmics evidents; per exemple les últimes [brafades papals](#), les imbècils caricatures de Mahoma, l'11-S, o tants altres cucs que l'extrema dreta occidental, amb ajuda de l'oriental, ha anat injectant en les pomes sagrades per a escalfar, tant com puga, el camp de batalla. Què pretenia, l'autocensura de l'òpera, evitar la violència dels islamistes o inflamar la dels occidentals? Les dues coses, probablement. Siga com siga, i vinga d'on vinga, per acció o per omissió, forçar la maquinària de l'odi no és mai un gest innocent i això bé que ho saben tant Benet XVI com la directora artística de la Deutsche Oper, [Kirsten Harms](#), a qui potser, per *por* a la violència neonazi, tampoc li tremolaria la mà a l'hora de censurar una òpera on es decapita a Hitler. He dit *por*?